

Zera Shimshon

by Rabbi Shimshon Chaim Nachmani zt"l

Published Mantua 1778*

Chapter XXX: Kedoshim (Lev. 19:1–20:27)

Essay 6. Death between age 50 and 60

מועד קטן פּרַק ג' מת בתמישים ושתים שנה זו מיתתו של שמואל הרמתי. אם התנא סובר דמתמישים עד ששים היא ממת פרת כדמסיק רבא התם. קשה דמאי קא משמע לן בהא דמת בתמישים ושתים שנה זו היא מיתתו של שמואל הרמתי ושמואל גופיה איד מת בשני דכרת. ושאר כל אדם נמי אם הם שני פרת מהו השבח שיהיה כמיתתו של שמואל הרמתי.

Moed Katan, chapter 3:

[If one] dies when [he is] 50 years [old], this is death through *karet* [death imposed by Heaven for serious transgressions]. [If he dies when he is] **52 years** [old], **this is the death of Samuel from Ramah**. [If he dies at the age of] 60, this is death at the hand of Heaven.

. . . Rava said: [Even death] from 50 to 60 years is death by *karet*. But all of these years were not [explicitly] counted [as *karet*] due to the honor of Samuel from Ramah [who died at 52].

- Moed Katan 28a

If the Tanna is of the opinion that from 50 until 60 is a death of *karet*, as Rava concludes there, a difficulty is what is it coming to teach us that one who dies at 52 years has a death of Samuel, the prophet from Ramah. As for Samuel himself, how could he die in the years of *karet*, when he was not a sinner? As for the other people who also die at age 52, if this is the years of *karet*, what is the praise that their death will be like that of Samuel from Ramah?

ויש לומר דנדאי הטעם של "ימי-שנותינו בהם שבעים שנה" דל עשרים דלא מי ענש עליהם ונשתירו חמישים, כמו שפירש מהרש"א שם שהעשרים הראשונים הם ימי הנעורים ובהם אין אדם עושה תיקון לנפשו. אמן שמואל שתקף שגמלתו אמו הביאתו לבית ה' כדי שאף בימי נעוריו יעשה תיקון לנפשו ויהיה פרוש ומובדל משאר בני אדם. אם כן ימי נעוריו עולים לחשבון, שחמישים שנה שלו הם כמו שבעים לאחרים, שהרי העקר הוא חמישים, כמו שכתבו המקובלים שאחר ימי הנעורים יש חמישים שנה לתקן נפש רוח נשמה חיה יחידה וכל אחד כלול מעשר הרי חמישים. ומשום הכי אמו לא בקשה אלא "וישב שם עד-עולם". ואם כן חמישים ושתים שנים הם ב' שנים של ההנקה וחמישים שנים שישב בבית ה' ולא נקרא שמת בשני דכרת, ומי שמת בתמישים ושתים שנים הוא סימן שכתב תיקון מה שהיה צריך לתקן אף בימי הנעורים והם לו כמו שבעים, ואינו סימן לכרת הואיל שמת דוקא בשנת חמישים ושתים.

It can be said that certainly the reason that the verse says "the days of our lives are 70 years,"¹ is that subtracting the first 20 years for which one is not punished, leaves 50 years.

* English translation: Copyright © 2024 by Charles S. Stein. Additional essays are available at <https://zstorah.com>

¹ Ps. 90:10.

This is as the Maharsha explained there, Shabbat 89b, that the first 20 are the days of youth, during which a man does not generally make a correction for his soul.

However, for Samuel, after his mother weaned him, she brought him to the House of G-d² in order that even in the days of his youth, he would perform correction for his soul, and he would be separate and different from other people. If so, the days of his youth, after the 2 years during which he was weaned, are taken into account, that his 50 years are like 70 for others. For the main part of a person's life is the 50 years in which one corrects his soul. This is as the Kabbalists wrote that after the days of youth, there are 50 years to amend the five aspects of the soul: *nefesh*, *ruach*, *neschama*, *chaya*, and *yechida*, and each of those accounts for 10 years, which is thus totaling 50 years.

Because of this, when she took him to the Temple, his mother requested only that, "he must remain there forever."³ If so, 52 years are 2 years of being weaned, and 50 years in which he sat in the House of G-d. Thus, he had corrected his soul by age 52, whereas others don't correct their souls until age 70. Thus, even though he died between 50 and 60, it isn't considered that he died in the years of *karet*, because he was able to correct his soul 18 years earlier than most people.

Therefore, the Tanna states that one who dies at 52 years is a sign that he already repaired what was necessary to correct, even in the days of youth, and they are for him like the years of those who live to be 70. Thus, it is not a sign of *karet* that they die at 52, and it is not a sign of *karet* since he died especially at 52 years.

* * *

ואגב ארתיו נהירו לעייניו מה שהקשה אדוני אבי זלה"ה על הירושלמי דאמרין על פסוק "מכל-משמר נצר לך כי-ממנו תוצאות חיים", מכל מה שאמרתי לך השמר שאין אתה יודע מאיזו מצוה יצא לך חיים.

Incidentally, our eyes are illuminated by what my master, my father, may he be remembered for life in the World-to-Come, asked about the Jerusalem Talmud. For it is said on the verse, "More than all that you guard, guard your mind, for it is the source [תוצאות] [totzaot] of life,"⁴ "from everything that I said to you, beware, for you don't know from which commandment you derive your life."⁵

והקשה הוא ז"ל לנהלא כל מצוה ומצוה מתן שכרה אריכות ימים. ואיך קאמר שאין אתה יודע מאיזה מהן וכו', והכי נמי אמרינן שקל הכתוב שמורות וקלה שבקלות לומר שכל המצוות מתן שכרן אריכות ימים. ועוד קשה על הפסוק מהו לשון "תוצאות חיים".

[My father] of blessed memory asked rhetorically, "Doesn't each and every mitzvah give the gift of long life?" How is [the Jerusalem Talmud] saying that we don't know from

² I Sam. 1:24.

³ I Sam. 1:22.

⁴ Prov. 4:23.

⁵ Jerusalem Talmud Peah 1:1.

which mitzvah life will come?⁶ Also, it is said that the verse equates the most difficult commandment, honoring one's parents⁷ with the easiest one, sending a mother bird away from her nest,⁸ teaching that all of the mitzvot have a reward of long days.⁹ Another difficulty on the verse is what is this language "the source of life"?

ומירץ במה שאמר ו"ל על פסוק "למנות תוצאות", תתק"ג מיני מיתה נבראו בעולם כמנן תוצאו"ת. ואם כן בשמירת כל המצוות ינצל האדם מפל אלו מיני מיתות, מפני שפל מין מיתה היא מכוננת לאיזו עבירה, שמי שיעבור עליה יהיה נענש באותו מין מיתה, וכן להיפך אם לא יעבור אותה העבירה או שיעשה אותה המצנה המכוננת והמסוגלת להציל מאותו מין מיתה ינצל ממנה, אבל לפי שאין אנו יודעים מיני המיתות לאיזו מצות מכוננות בפרטות, וגם אין אדם יודע המיתה שנגזרה עליו, משום הכי קאמר הירושלמי הואיל דאמר קרא "תוצאות חיים" דמשמע כל מיני מיתה יבוטלו מחמת שמירת המצוות מעתה צריך להזהר בכלם, שאם היה האדם יודע המין מיתה שנגזרה עליו וגם היה יודע איזו מצנה מסוגלת להנצל מאותו מין מיתה היה די לו לשמור אותה מצנה, ועתה שאינו יודע לא זה ולא זה צריך להזהר בכלם.

This is solved by what [the rabbis] of blessed memory said on the verse, "the L-rd G-d provides an escape [תוצאות] [totzaot] from death,"¹⁰ that "903 types of death were revealed in the world, according to the Gematria count of the word תוצאות".¹¹ If so, by guarding all of the commandments, the man will be saved from all of these types of death, because every type of death is directed to some sin. For one who violates it will be punished by some type of death, and conversely, if one will not violate the sin, or if he will uphold the positive commandment that is directed and that is a merit to save from that type of death, he will be saved from it. But since we don't know the types of death associated with the particular mitzvot with detail, and also because man doesn't know the death decreed upon him, because of this the Jerusalem Talmud says that since the verse said "the source of life," for which the meaning is that every type of death is imposed because of the failure in the observance of the mitzvah, now it is necessary to be careful of all of them. For if a man would know the type of death that is imposed upon him, and also if he would know which commandment is a merit to save from that type of death, it would be enough for him to observe that commandment. Now, that he does not know this type of death decreed upon him or that mitzvah that would save him from that death, he needs to observe all of the [mitzvot].

* * *

⁶ Jerusalem Talmud Peah 1:1.

⁷ Ex. 20:12.

⁸ Deut. 22:6-7.

⁹ Jerusalem Talmud Peah 1:1; Midrash Rabbah Deut. 6:2.

¹⁰ Ps. 68:21. The word תוצאות could mean "source," as in Prov. 4:23 cited above, or "escape," as in Ps. 68:21.

¹¹ Berachot 8a.